

Republika Srbija
Visoki savet sudstva
Disciplinski tužilac
Resavska 42, Beograd

В И С О К И С А В Е Т С У Д С Т В А
П И С А Р Н И Ц А

ПРИМЉЕНО: 30.01.2023

Орган	Орг.јед.	Б р о ј	Прилог	Вредн.
122	03			

Podnosioci: Jelena Ćuruvija-Đurica, sa prebivalištem u Beogradu, , čiji je
punomoćnik Milijana Trifković iz Beograda, i Slavko Ćuruvija
fondacija, čiji je zakonski zastupnik Ivana Stevanović, sa sedištem u Beogradu,

DISCIPLINSKA PRIJAVA

- **Za pokretanje disciplinskog postupka i razrešenje sudije Apelacionog suda u Beogradu**
Dušanke Đorđević

Prilozi: 19 – fotokopije
Punomoćje – u originalu

Jelena Ćuruvija-Đurica, kćerka ubijenog novinara i urednika pok. Slavka Ćuruvije, i Slavko Ćuruvija fondacija podnose disciplinsku prijavu protiv sudije Apelacionog suda u Beogradu, Dušanke Đorđević, rođene , budući da je kao jedna od postupajućih sudija u postupku protiv Radomira Markovića, Milana Radonjića, Miroslava Kuraka i Ratka Romića, okrivljenih za ubistvo novinara Slavka Ćuruvije, nesavesno vršila sudijsku funkciju, te da je očigledno da je učinila disciplinski prekršaj neopravdanog kažnjavanja u izradi odluke iz člana 97. stav 1. tačka 3. Zakona o sudijama¹, disciplinski prekršaj povrede načela nepristrasnosti iz člana 97 stav 1 tačka 1 istog zakona, kao i disciplinski prekršaj propuštanja traženja izuzeća iz člana 97. stav 1, tačka 2, usled čega je došlo do teškog narušavanja ugleda i poverenja javnosti u sudstvo, što ukazuje na postojanje težeg disciplinskog prekršaja iz stava 2 istog člana. Navedena posledica u vidu narušavanja ugleda i poverenja u sudstvo, koja ukazuje na postojanje težeg disciplinskog prekršaja i osnova za razrešenje sudije, jasno je manifestovana u brojnim reakcijama u javnosti i medijima, saopštenjima za medije, novinskim člancima i kredibilnim izveštajima, kao i u javnim istupima najviših državnih funkcionera, uključujući tadašnju ministarku pravde i predsednika republike.

Predlažemo da Disciplinski tužilac podnese Disciplinskoj komisiji Visokog saveta sudstva (u daljem tekstu: VSS) predlog za vođenje disciplinskog postupka, te da Disciplinska komisija, nakon sprovedene disciplinske rasprave, donese odluku kojom se utvrđuje disciplinska odgovornost sudije za navedene teške disciplinske prekršaje i podnese obrazložen predlog za njeno razrešenje.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal Kž1-Po1 9/22 od 19.04.2023. godine, preinačena je osuđujuća presuda Višeg suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal Kpo1 br. 73/20 od 02.12.2021. godine, i to tako što su okrivljeni za ubistvo novinara i urednika Slavka Ćuruvije – Radomir Marković, Milan Radonjić, Miroslav Kurak i Ratko Romić

¹ Službeni glasnik RS, br. 10/2023.

– oslobođeni od optužbi, i to Radomir Marković za krivično delo teško ubistvo iz člana 114. stav 1. tačka 5 Krivičnog zakonika (dalje: KZ) u podstrekavanju u vezi sa članom 34. KZ, a okrivljeni Milan Radonjić, Miroslav Kurak i Ratko Romić kao saizvršioци za krivično delo teško ubistvo iz člana 114, stav 1, tačka 5. u vezi sa članom 33 KZ.

Oslobađajuću presudu donelo je veće sastavljeno od sudija Vesne Petrović (predsednica veća), Nade Hadži-Perić, Dragana Ćesarovića, Marka Jocića i Dušanke Đorđević, protiv koje se podnosi ova disciplinska prijava. Simptomatično, dvema članicama od ukupno pet članova i članica veća, prestala je sudijska funkcija usled navršenja radnog veka, i to predsednici veća Vesni Petrović, kao i sudiji Nadi Hadži-Perić, ubrzo nakon objavljivanja presude, 8. marta 2024. godine. Činjenica da je odluku donelo sudsko veće ne isključuje individualnu disciplinsku odgovornost svakog sudije za postupanje koje predstavlja nesavesno vršenje sudijske funkcije.

Zakon o sudijama u članu 68 predviđa da se sudija razrešava ako je pravnosnažno osuđen za krivično delo na kaznu zatvora od najmanje šest meseci ili ako je u disciplinskom postupku utvrđeno da je učinio težak disciplinski prekršaj koji, prema oceni Visokog saveta sudstva, ozbiljno šteti ugledu sudijske funkcije ili poverenju javnosti u sudove.

Shodno članu 96 st. 1 Zakona o sudijama, disciplinski prekršaj je nesavesno vršenje sudijske funkcije ili ponašanje sudije nedostojno sudijske funkcije, koji je propisan ovim zakonom. Ponašanje nedostojno sudijske funkcije predstavlja ponašanje sudije i predsednika suda u vršenju funkcije i izvan funkcije kojim se narušava ugled suda i poverenje građana u sudstvo (čl. 96. st. 3 Zakona o sudijama).

U članu 97, st. 1, tačke 1-3. navodi se da su disciplinski prekršaji, između ostalog: 1) povreda načela nepristrasnosti; 2) propuštanje sudije da traži izuzeće u predmetima u kojima postoji očigledan razlog za izuzeće, odnosno isključenje predviđen zakonom; 3) neopravdano odugovlačenje postupka ili neopravdano nezakazivanje ročišta ili pretresa ili neopravdano kašnjenje u izradi odluka.

Prema članu 97, stav 2 Zakona o sudijama, težak disciplinski prekršaj postoji ako je usled izvršenja disciplinskog prekršaja iz stava 1 tač. 1)–3), 9) 10), 12), 15), 17)–20) ovog člana došlo do ozbiljnog poremećaja u radu suda ili narušavanja ugleda i poverenja javnosti u sudstvo.

U presudi Apelacionog suda br. KŽ1-Po1 9/22 navodi se da je ona doneta 19. aprila 2023. godine, ali je objavljena i dostavljena prvostepenom sudu tek 2. februara 2024. godine, bezmalo deset meseci kasnije.

Dokaz: Fotokopija presude Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal KŽ1-Po1 9/22 sa prijemnim pečatom Višeg suda u Beogradu, iz kog proizlazi da je Viši sud u Beogradu, kao prvostepeni sud u ovom postupku, primio presudu 02.02.2024. godine

To je ujedno i datum kada su oštećeni i javnost upoznati sa odlukom i kada je na sajtu Apelacionog suda u Beogradu objavljeno saopštenje tog suda povodom objavljene oslobađajuće presude u predmetu Ćuruvija. Taj datum je potrebno uzeti kao relevantan i u smislu člana 101 st. 7 Zakona o sudijama, shodno kome vođenje disciplinskog postupka zastareva istekom tri godine od dana kada je disciplinski prekršaj učinjen, i period do 2.2.2024. godine je potrebno uzeti kao relevantan i prilikom

ocene razumnosti roka za izradu presude. Irelevantno je da li je presuda tek tada i izrađena ili je pak odavno bila izrađena, ali se neopravdano čekalo sa njenim dostavljanjem prvostepenom sudu skoro deset meseci. Viši sud, kao prvostepeni, primio je odluku 2.2.2024. godine, i pre tog trenutka, odluka nije mogla biti uručena strankama, niti je javnost mogla biti upoznata sa njom, budući da je članom 461 st. 1 ZKP predviđeno da će drugostepeni sud vratiti sve spise prvostepenom sudu sa dovoljnim brojem overenih prepisa svoje odluke, radi dostavljanja strankama i drugim licima koja imaju pravni interes. I član 427 ZKP-a, naslovljen „Pismena izrada i dostavljanje presude“, izričito govori o pismenoj izradi i dostavljanju presude i o obavezama predsednika veća i predsednika suda ukoliko presuda nije izrađena i dostavljena u rokovima predviđenim tim članom. Dostavljanje je važno jer tek od tog trenutka presuda proizvodi pravno dejstvo. Nesumnjivo je da je u ovom slučaju presuda dostavljena tek 2.2.2024. godine, kada je Viši sud primio presudu (što potvrđuje prijemni pečat). Taj datum je relevantan za procenu razumnosti roka za izradu i dostavljanje presude i za ocenu da li je bilo neopravdanog odugovlačenja postupka, a ne datum koji je naveden kao datum donošenja odluke, ni podatak koji pisarnica ima kao datum ekspedovanja odluke ili bilo koji drugi interni datum. U slučaju znatnog odstupanja između tih datuma i datuma prijema presude u Višem sudu, takva odstupanja mogu samo ukazivati na povredu pravila postupka i ukazivati na nesavesno vršenje sudijske funkcije i neprofesionalno postupanje.

Zakonski rok za izradu presude iznosi 15 dana, a u predmetima za koje je posebnim zakonom određeno da postupa javno tužilaštvo posebne nadležnosti u roku od 30 dana (član 427 Zakonika o krivičnom postupku²). Drugostepeni sud je dužan da svoju odluku sa spisima dostavi prvostepenom najkasnije u roku od četiri meseca, a ako je optuženi u pritvoru, od dana kada je sudija izvestilac primio spise tog suda sa predlogom javnog tužioca (član 461 st. 2 ZKP). U naročito složenim predmetima, rok iz stava 2. ovog člana može se rešenjem predsednika suda produžiti najviše za 60 dana, a ako je optuženi u pritvoru, najviše za još 30 dana (čl. 461 st. 3 ZKP). U ustaljenoj praksi Visokog saveta sudstva, **kašnjenje u izradi presude preko 100 dana od dana zaključenja glavnog pretresa u krivičnim predmetima, tretira se kao težak disciplinski prekršaj**.³ U konkretnom slučaju, od datuma navedenog kao dan donošenja odluke u presudi, pa do dostavljanja prvostepenom sudu radi dostavljanja strankama i drugim licima koja imaju pravni interes proteklo je 289 dana.

Iz prakse proizlazi da VSS „toleriše“ izradu odluke do 60 dana po zaključenju rasprave, dok se sve preko tog roka smatra neprimerenim, a **u krivičnoj materiji i za jednu presudu koja nije izrađena u roku od 100 dana od zaključenja glavnog pretresa, može se izreći ova mera**. Takođe, VSS je ustanovio praksu da se izrada odluka do 100 dana od dana zaključenja glavne rasprave tretira kao „lakši“ disciplinski prekršaj, a **preko 100 dana kao težak disciplinski prekršaj**, kao i da **do uznemirenja javnosti, poljuljanog poverenja javnosti u sudstvo i teškog narušavanja ugleda sudstva dolazi i kada je jedna presuda izrađena 100 dana nakon zaključenja glavnog pretresa** (videti, u tom smislu, obrazloženje odluke Ustavnog suda VIIIY-88/2015 od 24. novembra 2016. godine).

² "Sl. glasnik RS", br. 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013, 55/2014, 35/2019, 27/2021 - odluka US i 62/2021 - odluka US

³ Videti obrazloženje odluke Ustavnog suda VIIIY-88/2015 od 24. novembra 2016. godine i izjašnjenje ovlašćenog predstavnika VSS. Odluka je objavljena u *Službenom glasniku RS*, br. 14/2017 od 27. 2. 2017. godine.

VSS je mišljenja da ukoliko je prekoračen rok od 100 dana, u tom slučaju nije ni neophodno utvrđivati kakve su posledice, odnosno da one mogu, ali ne moraju da nastupe.⁴ Međutim, nesumnjivo je da u ovom slučaju, usled dužine vremenskog perioda od zaključenja glavnog pretresa do ekspedovanja pismenog otpravka/objavljivanja odluke i njenog dostavljanja prvostepenom sudu, *jesu* nastupile posledice u vidu teškog narušavanja ugleda i poverenja u sudstvo.

Kredibilni izveštaji, saopštenja za javnost i objave u medijima, ukazuju na to da je u javnosti ostao uvrežen stav da se sa objavljivanjem/ekspedovanjem presude Apelacionog suda u slučaju Ćuruvija čekalo iz političkih razloga.

Već u aprilu 2023. godine, nedugo nakon zatvaranja pretresa, u javnosti su se pojavile informacije da je doneta oslobađajuća odluka, ali da će biti objavljena „kada to bude odgovaralo u političkom ili nekom drugom smislu”.⁵ O tendencioznom izbegavanju da se u iole razumnom roku izradi i dostavi oslobađajuća presuda Apelacionog suda u slučaju Ćuruvija pisale su i međunarodne organizacije i istaknuti aktivisti za slobodu medija, navodeći da je oslobađajuća presuda doneta, ali da nije objavljena jer se čeka odgovarajući momenat za to.⁶ Informacije da je presuda oslobađajuća su puštane u javnost, kao da se pripremalo javno mnjenje za objavljivanje.⁷ Istraživački portal KRIK pisao je: „presudu su donele već narednog meseca, u aprilu 2023, ali je ona *iz nepoznatih razloga skrivana od javnosti devet i po meseci*, sve do februara naredne godine”.⁸ Ovi navodi najjasnije ilustruju gubitak poverenja javnosti u sudstvo, izazvan neopravdano dugim kašnjenjem u izradi presude, što ukazuje na to da je nastupila posledica koja ukazuje na postojanje teškog disciplinskog prekršaja i osnova za razrešenje sudije.

I nekadašnji Poverenik za informacije od javnog značaja i zaštitu podataka o ličnosti naveo je: „Po objavljivanju presude se konačno čulo da je Apelacioni sud zaista još u proleće prošle godine otvorio glavni pretres i nakon pretresa doneo oslobađajuću presudu. Ali nije se moglo čuti baš nikakvo objašnjenje zbog čega je do njenog objavljivanja prošlo tako mnogo vremena, čak 10 meseci. Teško je i pretpostaviti neko iole prihvatljivo objašnjenje. A u odsustvu takvog objašnjenja moramo mnoštvu razloga za zabrinutost zbog stanja u kom je naše pravosuđe dodati još jedan.”⁹ U izveštaju Beogradskog centra za ljudska prava „Ljudska prava u Srbiji 2024: Pravo, praksa i međunarodni standardi ljudskih prava”, navodi se da je posle dve prvostepene osuđujuće presude za ubistvo novinara Slavka Ćuruvije, Apelacioni sud u Beogradu je početkom februara obelodanio oslobađajuće presude. „Na to se čekalo gotovo 10 meseci, verovatno zbog izbora krajem 2023. godine.”¹⁰

⁴ Isto.

⁵ N1, Matić: Dobio sam informacije da će presuda za ubistvo Ćuruvije biti oslobađajuća, 18. septembar 2023. godine, dostupno na <https://n1info.rs/vesti/matic-presuda-za-ubistvo-curuvije-bice-oslobadajuca-takve-su-informacije/>.

⁶ Massimo Moratti, Serbia, no justice for the Ćuruvija murder, Osservatorio Balcani e Caucaso Transeuropa, 07.02.2024, dostupno na: https://www.balcanicaucaso.org/en/cp_article/serbia-no-justice-for-the-curuvija-murder/.

⁷ N1, Fondacija: Imamo informaciju da je sud doneo oslobađajuću presudu za ubistvo Slavka Ćuruvije, 15. septembar 2023. godine, dostupno na <https://n1info.rs/vesti/fsc-imamo-informacije-da-je-sud-doneo-oslobadajuću-presudu-za-ubistvo-slavka-curuvije/>.

⁸ Krik, baza Prosudi ko sudi – slučaj Ćuruvija, dostupno na <https://prosudikosudi.rs/predmet.php?id=201127184737&naziv=Ubistvo-Slavka-Curuvije>

⁹ Rodoljub Šabić, „Lažna nada i pravi problemi”, *Peščanik*, 06.02.2024. godine, dostupno na <https://pescanik.net/lazna-nada-i-pravi-problemi/>.

¹⁰ Beogradski centar za ljudska prava, *Ljudska prava u Srbiji 2024, Pravo, praksa i međunarodni standardi ljudskih prava*, Beograd, 2025, dostupno na: https://www.bqcentar.org.rs/wp-content/uploads/2025/05/Ljudska-prava-u-Srbiji-2024-NBS_web.pdf, str. 211.

Još jedna okolnost ukazuje na nelogičnosti, nesavesno i neprofesionalno postupanje u ovom predmetu. Budući da je u presudi navedeno da je ona doneta 19.4.2023. godine, postavlja se pitanje zbog čega sudija Vesna Petrović, koja je bila predsednica veća, nije potpisala presudu, nego je to umesto nje učinio sudija Marko Jocić, po rešenju Su. br. I-2 202/23 od 16.5.2023. godine. Sudija Vesna Petrović bila je sudija na dan koji je naveden kao dan donošenja presude, 19.4.2023. godine, što se vidi i iz Godišnjeg rasporeda poslova u Apelacionom sudu u Beogradu.¹¹ Ostaje nejasno zbog čega presudu nije potpisala sudija Vesna Petrović, koja je bila predsednica veća, kojoj tada nije bila prestala sudijska funkcija, nije bila penzionisana, niti postoje druge okolnosti kojima bi se moglo objasniti zbog čega odluku nije potpisala predsednica veća. Ovo je još jedna okolnost koja je, u najmanju ruku, nelogična, u javnosti pobuđuje sumnju u profesionalno postupanje, savesno obavljanje sudijske funkcije i postupanje u skladu sa načelom nepristrasnosti. Predlažemo i da VSS ispita da li je bilo objavljivanja izrečene presude, u smislu čl. 425 i usmenog saopštavanja izreke, jer niz okolnosti ukazuje na to da je taj korak izostao i da stoga oštećeni i javnost nisu upoznati sa konačnim ishodom postupka sve do 2.2.2024.

Posledice nesavesnog vršenja sudijske funkcije u ovom predmetu nisu ograničene samo na narušeno poverenje javnosti u sudstvo zbog neopravdanog kašnjenja u izradi presude, nelogičnosti oko ekspedovanja i potpisivanja odluke, nego imaju dalekosežne i poražavajuće efekte po pravosudni sistem i mogućnost države da ispuni međunarodno preuzete obaveze u vezi sa garantijama prava na život, uključujući obavezu sprovođenja delotvorne istrage u slučaju lišenja života, podobne da dovede do pronalaženja i kažnjavanja učinilaca.

Ministarka pravde u vreme objavljivanja odluke Apelacionog suda, Maja Popović, saopštila je da je „duboko razočarana poslednjom presudom Apelacionog suda u Beogradu i radom pravosuđa na rešavanju slučaja ubistva novinara Slavka Ćuruvije (...).“¹² Navedene reakcije ne ističu se radi političke ocene presude, već isključivo kao dokaz objektivnog narušavanja poverenja javnosti u sudstvo, što je relevantna posledica u smislu čl. 97 st. 2 Zakona o sudijama.

Nadasve, oslobađajućom presudom Apelacionog suda u Beogradu KŽ1-Po1 9/22, u čijem donošenju je učestvovala sudija Đorđević, učinjene su bitne povrede odredaba krivičnog postupka u korist okrivljenih, što je utvrdio Vrhovni sud svojom presudom od 13.10.2025. godine, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti, koji je javni tužilac Vrhovnog javnog tužilaštva podneo protiv sporne odluke Apelacionog suda.¹³ Uprkos brojnim greškama i utvrđenim bitnim povredama pravila postupka, presuda nije mogla biti ukinuta zbog procesnih ograničenja iz ZKP. Međutim, brojne i grube greške prilikom ocene ključnih dokaza i iskaza svedoka, bitne povrede pravila postupka, način na koji je vođen postupak, neopravdano duga izrada presude i utvrđene povrede zakona, i te kako su od značaja za disciplinski postupak jer ukazuju na nesavesno vršenje sudijske funkcije i na postojanje više teških disciplinskih prekršaja predviđenih Zakonom o sudijama, uključujući i povredu načela nepristrasnosti. Povrede zakona i pravila postupka toliko su brojne i drastične da isključuju mogućnost da je reč o omaškama koje se mogu tolerisati u smislu redovnog obavljanja sudijskog posla.

¹¹ Apelacioni sud u Beogradu, Godišnji raspored poslova u Apelacionom sudu u Beogradu za 2023. godinu, Su. br. I-2 340/22 od 25.11.2022. godine. Videti i Izmene godišnjeg rasporeda za 2023. Dostupno na sajtu Apelacionog suda u Beogradu.

¹² NIN; *Ministarka pravde: Duboko sam razočarana presudom Apelacionog suda za ubistvo Ćuruvije*, 5. februar 2024. godine, dostupno na: <https://www.nin.rs/drustvo/vesti/44966/ministarka-pravde-duboko-sam-razocarana-presudom-apelacionog-suda-za-ubistvo-curuvije>.

¹³ Vrhovni sud, KZZ OK 38/2024 od 13.10.2025. godine. Odluka je objavljena 8. januara 2026. godine.

Vrhovni sud je utvrdio da je osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti i da je donošenjem pobijane presude učinjena bitna povreda pravila postupka, između ostalog, jer je u pogledu svedočenja jednog od ključnih svedoka, u obrazloženju presude navedeno da svedok nije ostao pri ranijem iskazu datom pred Tužilaštvom za organizovani kriminal na zapisnik dana 08.01.2014. godine, a za šta je Vrhovni sud utvrdio da nije u skladu sa zapisnicima sa suđenja. Utvrđena je znatna protivrečnost između onoga što se o odlučnim činjenicama koje su predmet dokazivanja navodi u razlozima presude o sadržini zapisnika i iskazima svedoka, i samih zapisnika. Istu povredu zakona Apelacioni sud je učinio i prilikom ocene iskaza još četiri svedoka.¹⁴

Tako, **Apelacioni sud je naveo da još dva svedoka nisu ostala pri svojim iskazima** datim pred Tužilaštvom za organizovani kriminal 10.1.2014. godine. Međutim, **iz zapisnika** o ispitivanju jednog svedoka na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom dana 27.09.2016. godine, **proizlazi da je svedok izjavio da ostaje pri izjavi** koju je dao na okolnosti na koje ga je ispitivalo TOK, da neće ništa dodavati ni oduzimati. I u odnosu na drugog svedoka saslušanog istog dana postoji znatna protivrečnost između onoga što je svedok izjavio (što potvrđuje transkript audio zapisa sa glavnog pretresa) i navoda u obrazloženju drugostepene presude, da ni ti svedoci nisu ostali pri svojim iskazima datim pred Tužilaštvom za organizovani kriminal 10.01.2014. godine. Za ovakve nedopustive greške – u više navrata ponovljeno neistinито navođenje da svedoci nisu ostali pri datim iskazima – teško je ponuditi bilo kakvo drugo obrazloženje osim povrede načela nepristrasnosti, krajnje nesavesnog vršenja sudijske funkcije i namerne povrede zakona i pravila postupka u korist okrivljenih – kojima posle ovih grešaka ne može više biti suđeno za ubistvo Ćuruvije. Zbog toga je neophodno da za učinjene greške odgovaraju sudije koje su nesavesnim vršenjem sudijske funkcije dovele do ovako teških posledica ne samo po ovaj predmet, nego po celokupno pravosuđe. Ignorisanje težine, značaja i posledica ovih grešaka, kao i okolnosti da je gotovo nemoguće da budu učinjene slučajno, bilo bi pogubno za ugled i poverenje u sudstvo, pa i sam sudski sistem kao granu vlasti čije greške imaju najveću težinu.

Pri tome, ovo nisu jedine greške koje su učinjene. U odnosu na dva svedoka, u obrazloženju presude je navedeno da su se dva svedoka izjašnjavala samo o informacijama koje su od nekog čuli, te da njihovi iskazi sadrže i potpuno različite informacije, a za šta je Vrhovni sud utvrdio da je protivrečno sadržini zapisnika o ispitivanju tih svedoka pred Tužilaštvom za organizovani kriminal, kao i zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, koji su pročitani na pretresu pred drugostepenim sudom, i iz kojih proizlazi da su se detaljno izjašnjavali o činjenicama koje su im lično poznate, i koji su se osim u detaljima u svemu saglasno izjašnjavali – što je protivrečno navodima u obrazloženju drugostepene presude da su se navedeni svedoci izjašnjavali samo o informacijama koje su od nekoga čuli, a posebno navodima da isti sadrže potpuno različite informacije, zbog čega sud nije prihvatio iste kao pouzdan dokaz.¹⁵

Najzad, u odnosu na jedan od ključnih materijalnih dokaza, izveštaje baznih stanica mobilne telefonije o ostvarenom saobraćaju između Milana Radonjića, Ratka Romića i Miroslava Kuraka neposredno pre i posle ubistva Slavka Ćuruvije, Apelacioni sud je naveo da taj dokaz ne može da prihvati kao pouzdan

¹⁴ Presuda Vrhovnog suda KZZ OK 38/2024 od 13.10.2025. godine, str. 3-4.

¹⁵ Presuda Vrhovnog suda KZZ OK 38/2024 od 13.10.2025. godine, str. 4.

i verodostojan, navodeći pri tome razloge za koje je Vrhovni sud utvrdio da su potpuno nejasni i u znatnoj meri protivrečni, zbog čega je utvrđena još jedna bitna povreda pravila postupka.¹⁶ Dodatno, u odnosu na isti dokaz, Vrhovni sud je ukazao i na to da ako nalaz sadrži nedostatke, odnosno ako je mišljenje nejasno ili protivrečno, shodno odredbi 124. ZKP, upravo je organ postupka, u konkretnom slučaju sud, nadležan za donošenje naredbe o ponavljanju veštačenja, kako bi se otklonili nedostaci u nalazu i mišljenju.

Iz presude Vrhovnog suda proizlazi da Apelacioni sud, prilikom donošenja oslobađajuće presude u slučaju Ćuruvija, ključne dokaze nije prihvatio iz neodrživih, nejasnih i protivrečnih razloga. Neistinito je u odnosu na iskaze tri svedoka navedeno da svedoci nisu ostali pri svojim iskazima. U odnosu na još dva svedoka je netačno navedeno da nisu imali lična saznanja o činjenicama o kojima su se izjašnjavali, *iako jesu*, i da iskazi svedoka sadrže potpuno različite informacije, *iako su se osim u detaljima u svemu saglasno izjašnjavali*, što je sve Vrhovni sud utvrdio na osnovu sadržine zapisnika ili transkripta audio zapisa sa glavnog pretresa. Nadasve, da je povreda učinjenja i u pogledu jednog od ključnih dokaza, govori i činjenica da **drugostepeni sud uopšte nije ni interpretirao niti analizirao sadržinu ovog dokaza** (analiza međusobno ostvarenih komunikacija u periodu od 09.04. do 12.04.1999. godine, između Milana Radonjića, Ratka Romića, Miroslava Kuraka i u kome je naznačen i broj telefonske kartice okrivljenog Radomira Markovića, sa svim podacima o vremenu, tipu saobraćaja, trajanju, ćelijama i adresama baznih stanica preko kojih je komunikacija ostvarena), **a prilikom njegove ocene je našao da isti nije verodostojan i da je nepouzdan**. Ovako ozbiljne greške, koje ujedno predstavljaju bitne povrede pravila postupka, koje su mogle biti od presudnog uticaja za sam ishod postupka, i koje su ponovljene u više navrata, nisu mogle slučajno da se dese iskusnim sudijama u ovako važnom postupku, i jasno ukazuju na nesavesno postupanje u vršenju sudijske funkcije i povredu načela nepristrasnosti, a na šta dodatno ukazuje postupanje sudije Đorđević i izvan vršenja sudijske funkcije. Pri tome, ovo su samo one greške koje je Vrhovni sud utvrdio krećući se u granicama zahteva za zaštitu zakonitosti. Vrhovni sud nije ispitivao nepravilnosti oko dostavljanja presude ili njenog potpisivanja, ali te povrede jesu od značaja za Visoki savet sudstva jer dodatno ukazuju na nesavesno vršenje sudijske funkcije. Budući da se ovako ozbiljne greške, sa dalekosežnim posledicama, više ne mogu ispraviti i da je usled njih trajno uskraćen pristup pravdi porodici žrtve u ovom postupku, tim pre je veća odgovornost na VSS da adekvatno reaguje na ovako nesavesno vršenje sudijske funkcije.

Flagrantne povrede zakona, pravila postupka i greške u presudi Apelacionog suda, utvrđene od strane Vrhovnog suda, bacaju novo svetlo i na ostale uočene propuste, kao i na okolnost da se na dostavljanje presude čekalo bezmalo deset meseci.

Potrebno je istaći da se ova disciplinska prijava ne odnosi na sam sadržaj i izreku sudijske odluke – iako je njome nesumnjivo narušen ugled i poverenje u sudstvo, već prevashodno na postupanje sudije u vršenju sudijske dužnosti i izvan vršenja sudijske dužnosti na način koji narušava ugled suda, kao i na nepridržavanje zakonom propisanih rokova i načela nepristrasnosti. Ipak, i sama presuda jeste od značaja za disciplinski postupak jer brojnost i težina grešaka koje ona sadrži – utvrđenih presudom Vrhovnog suda – ukazuju na neminovnu povredu načela nepristrasnosti iz čl. 97 st. 1. t. 1 Zakona o sudijama. Jer, **neshvatljivo je da iskusni sudija može da učini toliko brojne i toliko flagrantne i**

¹⁶ Isto, str. 5-6.

očigledne povrede pravila postupka, a ako se to dogodi – kao što se ovde desilo – povreda načela nepristrasnosti nameće se kao jedini mogući uzrok takvog postupanja.

Predlog za pokretanje disciplinskog postupka i razrešenje sudije Apelacionog suda Dušanke Đorđević, koja je učestvovala u donošenju oslobađajuće presude za ubistvo novinara Slavka Ćuruvija, potrebno je posmatrati i u svetlu vrednosti za koje se ubijeni novinar i urednik zalagao, uključujući slobodu izražavanja i pravo javnosti da zna. Postupanje sudije izvan vršenja sudijske dužnosti u suštinskoj je suprotnosti sa vrednostima za koje se ubijeni novinar zalagao i zbog kojih i jeste ubijen. Sudija Đorđević, jedna od sudija koje su donele oslobađajuću presudu u suđenju za ubistvo Slavka Ćuruvija, svojim postupanjem van vršenja sudijske funkcije napada upravo one vrednosti za koje se novinar Ćuruvija zalagao, kao i slobodu izražavanja, slobodu medija, i pravo javnosti da zna.

Naime, sudija Đorđević tri puta je tužila istraživački portal KRIK zbog informacija objavljenih u bazi „Prosudi ko sudi“, koja je nastala sa ciljem povećanja transparentnosti sudske grane vlasti i u kojoj su objavljene inače javno dostupne informacije o postupajućim sudijama u predmetima od značaja za javnost, uključujući slučaj Ćuruvija. Sudija i njen suprug podneli su jednu parničnu i dve krivične tužbe protiv novinara ove redakcije, tražeći za njih kazne od po 10 meseci zatvora, zabranu obavljanja novinarskog posla dve godine i odštetu od 760 hiljada dinara.¹⁷ Ove tužbe, koje je podnela sudija Đorđević zajedno sa suprugom, Koalicija protiv SLAPP tužbi u Evropi označila je kao klasične SLAPP tužbe, koje se podnose bez ikakvog osnova i čiji je cilj pritisak na novinare kako bi prestali da izveštavaju o određenim temama.¹⁸

Pravo na informisanost i sloboda medija neodvojivo su povezani sa slučajem Ćuruvija i novinar i urednik Slavko Ćuruvija jeste ubijen zbog javno napisanih reči, zbog čega se u periodu koji je prethodio ubistvu suočavao sa drastičnim novčanim kaznama, pritiscima, zabranama i gašenjem svojih novina. Imajući u vidu značaj slobode izražavanja i slobode medija za predmet Ćuruvija, tužbe koje je sudija Đorđević podnela protiv novinara KRIK-a, njen odnos prema kritičkim medijima, u sadejstvu sa ostalim propustima u predmetu Ćuruvija i bitnim povredama pravila postupka koje je utvrdio Vrhovni sud, dodatno ukazuju na to da je sudija Đorđević izvršila i disciplinski prekršaj iz čl. 97, st. 1, tačke 1, a to je **povreda načela nepristrasnosti**. Javno dostupni kredibilni izveštaji, novinski članci i reakcije javnosti na postupke koje je sudija pokrenula protiv KRIK-a, ukazuju na to da je i usled izvršenja ovog prekršaja nastupila posledica u vidu narušavanja ugleda i poverenja javnosti u sudstvo, a samim tim i da je sudija učinila još jedan teži prekršaj, što dodatno ukazuje na opravdanost njenog razrešenja.

Nekadašnja sudija Vrhovnog suda Radmila Dragičević Dičić ukazala je za list „Radar“ da ovakav krivični postupak, gde se traže zatvorske kazne i zabrana rada za novinare, nije primeren, kao i da je svaki sudija kao deo sudske vlasti dužan je da trpi veću pozornost na svoj rad. „Sudija sam treba da štiti slobodu govora i ne bi trebalo da kritičke natpise doživljava lično.“¹⁹ I nekadašnja predsednica Vrhovnog suda

¹⁷ Jelena Radivojević, „Sudija tužila KRIK, traži zatvor za novinare i zabranu rada“, KRIK, 30.5.2024. godine, dostupno na <https://www.krik.rs/sudija-tuzila-krik-trazi-zatvor-za-novinare-i-zabranu-rada/>.

¹⁸ CASE Coalition against SLAPPs in EUROPE, *Lawsuits against KRIK represent a striking attempt to silence media in Serbia*, 20.6.2024, dostupno na <https://www.the-case.eu/latest/lawsuits-against-krik-represent-a-striking-attempt-to-silence-media-in-serbia/>.

¹⁹ Vuk Cvijić, „Suđenje činjenicama – krivični postupak protiv KRIK-a, jedne od najnagrađivanijih redakcija u Srbiji“, Radar, izdanje 30, 6.10.2024. godine, dostupno na: <https://radar.nova.rs/drustvo/krivnici-postupak-protiv-krik/>.

Vida Petrović Škero podseća da je „normalno da sudije trpe veći stepen kritike. Javni funkcioneri, što su i sudije, dužni su da trpe veći stepen kritike“. Umesto toga, na prvom ročištu 13. juna 2024. kao predlog za pomirenje, sudija Đorđević predložila je da se KRIK izvini, izbriše podatke, koji su inače javno dostupni, i nikada više ne spominje nju, koja je javni funkcioner i predstavnik sudske vlasti, kao i njenog supruga, koji kao advokat postupa u javnim suđenjima. U istom članku – koji je od značaja za ovaj postupak jer se i u njemu manifestuje posledica izvršenog disciplinskog prekršaja sudije Đorđević, koja ukazuje na to da su ostvareni kvalifikatorni elementi teškog disciplinskog prekršaja – zaključuje se da je ovaj slučaj ozbiljan znak upozorenja za slobodu novinara u Srbiji i podseća: „Sudija Apelacionog suda Dušanka Đorđević, koja je *bila u veću koje je oslobodilo optužene čelnike DB-a za ubistvo novinara Slavka Ćuruvije, i njen suprug advokat Aleksandar Đorđević, visoki funkcioner DB-a iz devedesetih godina*, traže zatvor za novinare KRIK-a.“²⁰ (kurziv naš) Ovi navodi nisu samo aluzija na povredu načela nepristrasnosti od strane sudije Đorđević u postupku Ćuruvija, nego i jedna od ilustracija poljuljanog poverenja javnosti u sudstvo, do koje je došlo usled povrede načela nepristrasnosti, te su od značaja za utvrđivanje postojanja težeg disciplinskog prekršaja zbog nastupanja dodatnih posledica.

Ovde je važno podsetiti da ponašanje nedostojno sudijske funkcije predstavlja ponašanje sudije u vršenju funkcije *i izvan vršenja funkcije* kojim se narušava ugled suda i poverenje građana u sudstvo. (član 96. st. 3). Od značaja je osvrnuti se i na uslove za izbor sudije i moralne osobine koje sudija treba da poseduje, a to su: poštenje, savesnost, pravičnost, dostojanstvenost, istrajnost, uzornost, a ponašanje u skladu sa tim osobinama podrazumeva *čuvanje ugleda sudije i suda u službi i izvan nje*, svest o društvenoj odgovornosti, održavanje nezavisnosti i nepristrasnosti, pouzdanosti i dostojanstva u službi i izvan nje i preuzimanje odgovornosti za unutrašnju organizaciju i pozitivnu sliku o sudstvu o javnosti. Nasuprot tome, sudija Đorđević je postupcima pokrenutim protiv KRIK-a ozbiljno narušila ugled i sliku o sudstvu u javnosti.

Takođe, važno je ukazati i na druge postupke, okolnosti i predmete u kojima je postupala sudija Đorđević, a koji ukazuju na neophodnost pokretanja disciplinskog postupka, postojanje više teških disciplinskih prekršaja i opravdanost razrešenja. Sudija Đorđević je bila članica veća koje je 2021. godine ukinulo osuđujuću presudu bivšem predsedniku opštine Grocke za paljenje kuće novinara Milana Jovanovića, presudivši tako još jednom na štetu novinara.²¹ Učestvovala je u suđenju u predmetu Zvezdan Terzić, koji je **zastareo**.²²

Od naročitog značaja su javno dostupne informacije i medijski navodi, koji su se pojavili i u predmetu 15 P. br. 1615/24 pred Drugim osnovnim sudom u Beogradu, koji ukazuju na to da je suprug sudije Dušanke Đorđević, advokat Aleksandar Đorđević, do 2000. godine bio načelnik u Šestoj upravi Državne bezbednosti Srbije, koja se bavila obezbeđenjem najviših državnih funkcionera, uključujući Mirjanu Marković.²³ Ratko Romić, jedan od okrivljenih za ubistvo Ćuruvije, koji je oslobođen presudom

²⁰ Isto.

²¹ KRIK; Sudija tužila KRIK, traži zatvor za novinare i zabranu rada.

²² KRIK, Baza „Prosudi ko sudi“.

²³ Videti, na primer, Tamara Spaić, „Dvoje sudija iz veća koje je oslobodilo optužene za ubistvo Ćuruvije ranije već oslobađalo Radonjića i Romića“, *Cenzolovka*, 07.02.2024. godine, dostupno na: <https://www.cenzolovka.rs/pritisci-i-napadi/dvoje-sudija-iz-veca-koje-je-oslobodilo-optuzene-za-ubistvo-curuvije-ranije-vec-oslobadilo-radonjica-i-romica/>; B92, Iz DB-a u advokate, 14.01.2005. godine, dostupno na https://www.b92.net/o/info/vesti/index?nav_id=159957, <https://archive.ph/kW6nV>, kao i objavu advokata Aleksandra Olenika na društvenoj mreži X/Twitter od 03.02.2024. koja glasi: „Sudija koja je oslobodila ubice Ćuruvije iz BIA je i Dušanka Đorđević, žena bivšeg šefa VI uprave DB (BIA), sada advokata

Apelacionog suda u čijem donošenju je učestvovala sudija Dušanka Đorđević, raspoređen je na mesto VD načelnika Šeste uprave 1. novembra 2000. godine.²⁴

Advokat i političar Aleksandar Olenik, u objavi na društvenoj mreži X (ranije twitter), komentarišući presudu Apelacionog suda u Beogradu, naveo je: „Sudija koja je oslobodila ubice Čuruvije iz BIA je i Dušanka Đorđević, žena bivšeg šefa VI uprave DB (BIA), sada adv. Aleksandra Đorđevića, pratioca Mire Marković. (...) Nada Hadži-Perić je učestvovala u oslobađanju atentatora na Vuka Draškovića, iste ekipe iz BIA.“ U parnici koju je zbog ove objave protiv advokata Olenika pokrenuo Milan Radonjić, koji je spornom presudom Apelacionog suda u Beogradu oslobođen optužbi za ubistvo Čuruvije, Olenik je ostao pri tvrdnjama o povezanosti sudije Đorđević sa DB. U svom izjašnjenju u tom postupku, Olenik je naveo da se kao političar, narodni poslanik u prethodnom sazivu, advokat i javna ličnost, „obratio javnosti zbog ove dve sudije (...) da skrene pažnju opšte javnosti da postoji nekoliko sudija koje na volšeban način uvek dobijaju predmete sa radnicima BIA, odnosno DB i da su na kraju te presude, na volšeban način, oslobađajuće. Drugi razlog je da skrene pažnju tužilaštvu na ovu istu činjenicu oko dodele predmeta. (...) Jedini razlog za ovo je utvrđivanje disciplinske odgovornosti svih sudija koje su sudile ovaj predmet, a pogotovo ove dve, koje je naveo.“ U ovom postupku, Drugi osnovni sud odbio je tužbu Milana Radonjića, rukovodeći se, između ostalog, upravo opravdanim interesom javnosti za informacijama koje se tiču rada pravosuđa i aktera u takvim slučajevima, kao i zbog toga što **objavljivanje informacije o vezi sudije i bivšeg zaposlenog u DB, ukoliko je tačno, može biti od značaja za javnost u kontekstu percepcije nezavisnosti i nepristrasnosti suda.**²⁵ Informacija o potencijalnoj povezanosti sudije sa nekim iz bivše strukture DB u kontekstu visokoprofilnog suđenja je od izuzetnog javnog interesa. Građani imaju pravo da znaju da li postoje okolnosti koje bi mogle uticati na objektivnost i nezavisnost pravosuđa (Drugi osnovni sud u Beogradu, 15 P. br. 1615/24 od 25. 03. 2025. godine).

Uobičajeno bi bilo da postupajući sudija u ovoj situaciji traži svoje izuzeće, kako se u javnosti ne bi stekao utisak o pristrasnom postupanju. Oštećeni u ovom postupku to nisu mogli tražiti jer im nije bilo poznato. Međutim, bilo je logično da sudija Đorđević prekine svaki rad na predmetu i da obavesti predsednika suda, ali ona to nije učinila, iako je morala biti svesna ovih okolnosti koje izazivaju sumnju u njenu nepristrasnost.

Imajući u vidu navedeno, predlažemo da VSS ispita i ove navode, jer ukazuju na to da je sudija Đorđević učinila i disciplinski prekršaj iz čl. 97 st. 1. tačka 2 – propuštanje sudije da traži izuzeće u predmetima u kojima postoji očigledan razlog za izuzeće, predviđen zakonom, kao i da je prilikom donošenja oslobađajuće presude u slučaju Čuruvija učinjena drastična povreda načela nepristrasnosti (disciplinski prekršaj iz člana 97 st. 1 tačka 1 Zakona o sudijama).

Okolnost da je suprug sudije Dušanke Đorđević radio u DB-u dodatno je u javnosti učvrstila sumnje da suđenje u predmetu Čuruvija nije bilo nepristrasno, i dalje narušila poverenje u sudstvo, naročito

Aleksandra Đorđevića, pratioca Mire Marković.(...)”, dostupno na <https://twitter.com/olenikadvokat/status/1753706925567398184?s=20>. Videti i Vuk Cvijić, “Suđenje činjenicama – krivično postupak protiv KRIK-a, jedne od najnagrađivanijih redakcija u Srbiji”, op. cit.

²⁴ Videti presudu Apelacionog suda u Beogradu Kž1-Po1 9/22 u slučaju Čuruvija, str. 49, st. 1, kao i str. 25, stav 1 presude.

²⁵ Drugi osnovni sud u Beogradu, 15 P. br. 1615/24 od 25. 03. 2025. godine.

nakon što je objavljena presuda Vrhovnog suda, kojom je utvrđeno da je spornom oslobađajućom presudom Apelacionog suda povređen zakon u korist okrivljenih.

Ilustracije radi, u članku objavljenom u nedeljniku „Radar“, navodi se da je u veću Apelacionog suda koje je donelo oslobađajuću presudu u aprilu 2023, a objavilo je tek februara 2024. godine, „bila i sudija Dušanka Đorđević, koja je zajedno sa mužem, advokatom Aleksandrom Đorđevićem, funkcionerom DB iz vremena Miloševića, tužila KRIK zbog objavljivanja javno dostupnih podataka o njenoj karijeri i imovini i tražili su zabranu rada i zatvorske kazne za novinare.“²⁶

Očigledno je da teški disciplinski prekršaji koji su učinjeni ozbiljno štete ugledu sudijske funkcije i poverenju javnosti u sudove, kao i da su ispunjeni uslovi za razrešenje.

Sve navedeno ukazuje na postojanje teških disciplinskih prekršaja iz čl. 97 st. 2, u vezi sa članom 97. st. 1 tačkama 1-3, kao i da postoje razlozi za razrešenje sudije Apelacionog suda u Beogradu. Stoga predlažemo da Disciplinski tužilac podnese predlog za vođenje disciplinskog postupka, kako bi Disciplinska komisija Visokog saveta sudstva mogla da utvrdi postojanje teških disciplinskih prekršaja i podnese predlog Visokom savetu sudstva za razrešenje sudije Dušanke Đorđević sa sudijske funkcije zbog izvršenih teških prekršaja iz člana 97. stav 2 Zakona o sudijama u vezi sa čl. 97. st. 1, tačke 1-3 tog zakona.

Podsećamo da je prilikom razmatranja ove disciplinske prijave i neophodnosti pokretanja postupka za razrešenja sudije, potrebno imati u vidu i suštinske posledice propusta učinjenih prilikom donošenja oslobađajuće presude Apelacionog suda u slučaju Ćuruvija. Uprkos utvrđenim bitnim povredama pravila postupka, u korist okrivljenih, presuda Apelacionog suda nije mogla biti ukinuta, budući da ZKP ne ostavlja mogućnost ukidanja pravosnažne odluke na štetu okrivljenih. Posledice drastičnih grešaka sudija Apelacionog suda, među kojima i sudije Dušanke Đorđević, u sadejstvu sa odredbama ZKP o vanrednim pravnim lekovima, koji onemogućavaju ponavljanje postupka na štetu okrivljenih, takve su da je Vrhovni sud mogao samo da utvrdi da je prilikom donošenja oslobađajuće presude u slučaju Ćuruvija povređen zakon, u korist okrivljenih. Uprkos utvrđenim nepravilnostima i povredama pravila postupka, presuda Vrhovnog suda ne nudi nikakve nove mogućnosti i pravni put da država u ovom slučaju najzad ispuni obavezu u vezi sa proceduralnim aspektom garantija prava na život – a to je da sprovede delotvornu istragu kako bi se utvrdila istina i kaznili učinioci.

Nesumnjivo je da je zbog teških disciplinskih prekršaja učinjenih u slučaju Ćuruvija ozbiljno narušen ugled i poverenje u sudstvo, a na VSS ostaje da iskoristi svoja Ustavom i zakonom poverena ovlašćenja i preduzme prve korake kako bi se povratilo poverenje javnosti u sudstvo. Podsećamo da Disciplinski tužilac predlog za vođenje disciplinskog postupka može podneti i po službenoj dužnosti.

Prilozi:

1. Punomoćje – original

²⁶ Vuk Z. Cvijić, „Vlast u odbrani zločina, Posledice odluke Vrhovnog suda da je zakon povređen u korist optuženih za ubistvo Slavka Ćuruvije“, *Radar*, izdanje 96, 17.1.2026. godine, dostupno na <https://radar.nova.rs/drustvo/vlast-u-odbrani-zlocina-curuvija/>.

2. Fotokopija presude Apelacionog suda u Beogradu, Posebnog odeljenja za organizovani kriminal KŽ1-Po1 9/22 sa prijemnim pečatom Višeg suda u Beogradu, iz kog proizlazi da je Viši sud u Beogradu, kao prvostepeni sud u ovom postupku, primio presudu 02.02.2024. godine
3. Fotokopija odluke Ustavnog suda VIIIY-88/2015 od 24.11.2016.
4. Fotokopija članka N1, Matić: Dobio sam informacije da će presuda za ubistvo Čuruvije biti oslobađajuća, 18.09.2023.
5. Fotokopija članka: Massimo Moratti, Serbia, no justice for the Čuruvija murder, Osservatorio Balcani e Caucaso Transeuropa, 07.02.2024.
6. Fotokopija članka: N1, Fondacija: Imamo informaciju da je sud doneo oslobađajuću presudu za ubistvo Slavka Čuruvije, 15.09.2023.
7. Snimak ekrana: Krik, baza „Prosudi ko sudi“ – slučaj Čuruvija
8. Fotokopija članka: Rodoljub Šabić, „Lažna nada i pravi problemi“, Peščanik, 06.02.2024.
9. Fotokopija izveštaja Beogradskog centra za ljudska prava, „Ljudska prava u Srbiji 2024, Pravo, praksa i međunarodni standardi ljudskih prava“, str. 211.
10. Apelacioni sud u Beogradu, Godišnji raspored poslova u Apelacionom sudu u Beogradu za 2023. godinu, Su. br. I-2 340/22 od 25.11.2022.
11. Fotokopija članka: NIN; Ministarka pravde: Duboko sam razočarana presudom Apelacionog suda za ubistvo Čuruvije, 05.02.2024.
12. Fotokopija presude Vrhovnog suda, KZZ OK 38/2024 od 13.10.2025.
13. Fotokopija članka: Jelena Radivojević, „Sudija tužila KRIK, traži zatvor za novinare i zabranu rada“, KRIK, 30.5.2024.
14. Fotokopija članka: CASE Coalition against SLAPPs in EUROPE, Lawsuits against KRIK represent a striking attempt to silence media in Serbia, 20.06.2024.
15. Snimak ekrana: Krik, baza „Prosudi ko sudi“ – sudija Dušanka Đorđević
16. Fotokopija članka: Vuk Cvijić, „Suđenje činjenicama – krivični postupak protiv KRIK-a, jedne od najnagrađivanijih redakcija u Srbiji“, Radar, izdanje 30, 6.10.2024.
17. Fotokopija članka: Tamara Spaić, „Dvoje sudija iz veća koje je oslobodilo optužene za ubistvo Čuruvije ranije već oslobađalo Radonjića i Romića“, Cenzolovka, 07.02.2024.
18. Fotokopija članka: B92, Iz DB-a u advokate, 14.01.2005.
19. Snimak ekrana objave advokata Aleksandra Olenika na društvenoj mreži X/Tviter od 03.02.2024.
20. Fotokopija presude Drugog osnovnog suda u Beogradu, 15 P. br. 1615/24 od 25. 03. 2025.

U Beogradu, dana 30.01.2026. godine

—
Punomoćnik Jelene Čuruvije
Milijana Trifković

—
Ivana Stevanović, upraviteljka
Slavko Čuruvija fondacije